Yargıtay 7. HD E.2026/4520 K.2026/3870 (14.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Hukuk Dairesi 2026/4520 E. , 2026/3870 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2025/183 E., 2026/64 K.

İlk Derece Mahkemesince bozmaya uyularak verilen karar davalı ... tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlenildikten sonra, dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı dava dilekçesinde; babasının 25.09.1981 tarihinde annesi ... ve ablası ... (...) tarafından planlanarak öldürülmesi nedeniyle Salihli Ağır Ceza Mahkemesinin 25.09.1986 tarihli ve 1986/214 Esas, 1986/209 Karar sayılı kararı ile hapis cezasına mahkum edildiğini ve hükmün kesinleştiğini, Demirci Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından 12.09.1988 tarihinde verilen 1988/225 Esas, 1988/208 Karar sayılı mirasçılık belgesinde annesi ... ve ablası ... mirasbırakanı öldürmelerine ve kesinleşmiş hapis cezası almalarına rağmen 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 578. maddesine aykırı olarak mirasçı gösterilmelerinin kanun, vicdan, hakkaniyet ve usule aykırı olduğunu ileri sürerek mirasçılık belgesinin iptali ile yeni mirasçılık belgesi verilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalılar vekili cevap dilekçesinde; davalıya 2000 yılında Demirci Sulh Hukuk Mahkemesinin 2000/444 Esas sayılı kararıyla veraset belgesi verildiğini, ilgili kararın üzerinden yaklaşık 21 yıl geçtiğini, süreç içinde taraflar arasında yaşanan ve davalıların şikayetçi olduğu bazı olaylar neticesinde adeta intikam almak ve zarar vermek düşüncesiyle mirasçılık belgesinin iptali davasının açıldığını, aradan geçen 21 yıllık süre içinde herhangi bir başvuruda bulunulmayıp tehdit ve hakaretler sonucu davalıların şikayeti üzerine mirasçılık belgesinin iptalinin istenmesinin kötüniyetli olduğunu, talebin 4721 sayılı Kanun'un 2. maddesine aykırı olduğunu ileri sürerek davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 14.04.2022 tarihli ve 2021/227 Esas, 2022/84 Karar sayılı kararıyla; mirasbırakanı kasten ve hukuka aykırı olarak öldüren veya öldürmeye teşebbüs edenler mirasçı olamayacaklarından mirasbırakanın eşi ... ve kızı ...'ın ...'ın mirasçıları olamayacağını, ancak mirastan yoksunluk yalnız yoksun olanı etkileyeceğinden mirastan yoksun olanın altsoyunun mirasbırakandan önce ölen kimsenin altsoyu gibi mirasçı olacağını, ... ve ... mirasbırakan ...'ın mirasçısı olamayacaklarından ...'ın payı alt soyu olan ... ve ...'e verilmek suretiyle dava konusu mirasçılık belgesinin iptaline, muris ...'ın, 26.09.1981 tarihinde ölümü ile miras meselesi 12 pay olarak kabul edilerek, bundan; 2 payın ...'ya, 2 payın ...'e, 2 payın ...'a, 2 payın ...'a, 2 payın ...'a, 1 payın ...'ye, 1 payın ...'e aidiyetine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin 14.04.2022 tarihli kararına karşı süresi içinde davalılarca istinaf başvurusunda bulunulması üzerine İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesinin

05.07.2024 tarihli kararı ile davalıların kök murisi kasten öldürmesi nedeniyle mirastan mahrum kalmaları gerektiği yönündeki değerlendirme ile yeniden pay dağılımına karar vermesinde usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf talebinin esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

1. Bölge Adliye Mahkemesinin 05.07.2024 tarihli kararının süresi içinde davalılar tarafından temyiz edilmesi üzerine Dairemizce "davacı taraf Demirci Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından 12.09.1988 tarihinde verilen 1988/225 Esas, 1988/208 Karar sayılı veraset ilâmında annesi ... ve ablası ...'nın muris babasını öldürmelerine ve kesinleşmiş hapis cezası almalarına rağmen mirasçı olarak gösterildiklerini belirterek mirasçılık belgesinin iptali ile yeni mirasçılık belgesi düzenlenmesini talep etmiştir. Dava konusu mirasçılık belgesi incelendiğinde; mirasçı olarak kendilerine pay verilen davalılar haricindeki mirasçıların davada yer almadıkları anlaşılmaktadır. Mirasçılık belgesinin iptali davasında iptalden etkilenecek tüm mirasçıların davada taraf kılınması gerektiğinden mahkemece mirasçılık belgesinde mirasçı gösterilenler ile birlikte davalı ...'nın alt soyu ... ile ...'in de davaya dâhil edilmesi, taraf teşkili sağlandıktan sonra işin esasının incelenmesi, taraflardan varsa başkaca delilleri de sorulup saptanarak toplanan tüm deliller birlikte değerlendirilmek suretiyle sonucuna göre karar verilmesi gerektiği" gerekçesiyle bozulmasına karar verilmiştir.

2. İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; 4721 sayılı Kanun'un 578/1. maddesine göre, mirasbırakanı kasten ve hukuka aykırı olarak öldüren veya öldürmeye teşebbüs edenler, mirasçı olamayacakları, mirasbırakanın eşi ... ve kızı ...'nın mirasbıarakana mirasçı olamayacağı, mirastan yoksunluk, yalnız yoksun olanı etkileyeceğinden mirastan yoksun olanın altsoyu, mirasbırakandan önce ölen kimsenin altsoyu gibi mirasçı olacağı, ...'nun nüfus kayıtlarına göre eşi ...'nın 26.09.1981 tarihinde öldüğü, ..., ..., ..., ..., ... ve ... isminde 6 çocuğunun bulunduğu, ...'nın nüfus kayıtlarına göre, ... ve ... isminde 2 çocuğunun bulunduğu, ... ve ...'nın ölüm anında doğmamış oldukları, mirasbırakan ...'nın mirasçısı olamayacakları, ...'nın murisin ölüm tarihi itibariyle (muris ...'nın ölüm tarihi olan 26.09.1981 tarihi itibariyle) alt soyunun bulunmadığı gerekçesiyle davanın kabulü ile; Demirci Sulh Hukuk Mahkemesinin 12.09.1988 tarih ve 1988/225 Esas, 1988/208 Karar sayılı mirasçılık belgesinin iptaline, mirasbırakan ...'ın, 26.09.1981 tarihinde ölümü ile miras meselesi 5 pay olarak kabul edilerek, 1 payın ...'ya, 1 payın ...'e, 1 payın ...'a, 1 payın ...'a, 1 payın ...'a verilmesine karar verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Başvurusu

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı ... tarafından temyiz başvurusunda bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1. Temyiz olunan nihai kararların bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2. Temyizen incelenen İlk Derece Mahkemesi kararının bozmaya uygun olduğu, kararda ve kararın gerekçesinde hukuk kurallarının somut olaya uygulanmasında bir isabetsizlik bulunmadığı, bozmaya uyulmakla karşı taraf yararına kazanılmış hak durumunu oluşturan yönlerin ise yeniden incelenmesine hukukça imkân bulunmadığı anlaşılmakla; davalı ... tarafından temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davalı ... yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Onama harcı peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

14.09.2026 tarihinde kesin olmak üzere oy birliğiyle karar verildi.